

paa Frederiks Hospital, medens Patienter fra det øvrige Land kun ere blevne optagne, for saa vidt de have Sygdomme, der kræve særlig videnskabelig Behandling. Det har været en ganske overordentlig stor Fordel, Københavns Kommune har haft paa denne Konto, en Fordel, som kan regnes i Hundreder Tusinder om Aaret; 2—300,000 Kr. aarlig har Københavns Kommune lukreret alene ved denne Fordel. Og det var ikke Tilfældet tidligere, at det var blevet ophævet i de tidligere Forslag, der have været fremme. Borgmester Borup, som har haft med disse Forslag at gøre, har ikke været tilfreds alene med de Fordele for Kommunen, som Forslaget i øvrigt byder, men han har ogsaa stadig holdt paa, at Københavns Kommune fremdeles skulde beholde denne Ret. Det er en væsentlig Fordel, som jeg mener har haft overordentlig stor Betydning. Saa finder jeg ogsaa, at det er en særdeles heldig Foranstaltning, at Kommunitetets Midler yder 2 Mill. Kr. til dette Hospital. Derved opnaas, at det i hvert Fald ikke bliver nogen direkte Udgift for Statskassen, der skal til, og det har jo ikke saa lidt at sige i disse knappe Tider, at man kan faa et Forslag som dette gennemført uden direkte Udgift for Statskassen. Der er en enkelt Ting, som jeg kunde have Lyst til at protestere imod. Det angaar en Bemærkning i Anmærkningerne, hvori det fremhæves, at man skulde opheve de nuværende Bestemmelser om Retten til at føde hemmeligt paa Fødselsstiftelsen. Jeg er ikke sikker paa, at det er nogen Fordel. Jeg for mit Vedkommende var mere stemt for, at der fremdeles gaves Kvinder den samme Ret, som de have haft tidligere. Jeg kan godt se, at det er uheldigt i nogle Tilfælde. Der har netop i de sidste Dage i Dagspressen været fremhævet Eksempler paa de uheldige Følger af, at Kvinder kunne føde hemmeligt, men paa den anden Side forekommer det mig, at det har saa mange Fordele, at man ikke ubetinget bør gaa til at afskaffe dette. Jeg finder det ligeledes ganske overordentlig heldigt, at der er valgt en anden Plads for Hospitalets Apotek fremfor de tidligere Pladser, saaledes at man derigennem kan faa en større Afgift af Apoteket, det er noget, der vil bidrage til at lette Hospitalets Drift. I øvrigt finder jeg ikke særlig Grund til her at gaa ind paa de forskellige Enkeltheder i Forslaget, det er noget, som nærmere hører hjemme under en Udvalgsbehandling. I det hele og store skal jeg paa det bedste anbefale Forslaget

til Fremme. Jeg tror, som sagt, det er en Sag, der har en ganske overordentlig stor Betydning for hele Lægevidenskaben i Danmark. Og jeg tror, at hvis vi ikke faa dette Forslag vedtaget væsentlig i den Form, hvori det her foreligger, saa bliver Sagen atter skudt ud, og saa vil der rejse ny Vanskeligheder, og saa vil Tiden trække ud, og det have vi i Virkeligheden ikke Raad til; der er alt for mange Interesser, der lide derunder. Jeg vil slutte med at sige det samme, som jeg begyndte med, at rette en varm Tak til Kultusministeren, fordi han har fremsat Forslaget. Det er et Forslag, som geraader ham til megen Ære, hvis det lykkes ham at faa det gennemført.

Holm: Som det ærede Medlem, der nu satte sig (Rordam), har paavist, har denne Sag haft en lang og trang Vej, inden den naaede saa vidt, som den nu er kommen. Men jeg hilser det Forslag, som foreligger, med Glæde, thi det forekommer mig, at der nu er al Rimelighed for, at vi endelig kunne faa denne Sag gennemført. Under disse Omstændigheder finder jeg ikke, der er nogen Grund til at fordybe mig i Fortidens Forhandlinger. Det er sikkert nok, at for at naa til dette Standpunkt, som vi nu er naaet til, har der maattet føres en lang Række Forhandlinger med forskellige Autoriteter, baade Militæretaten og Københavns Kommune. Naar vi skulde faa Hospitalet ud paa Fællederne, som ejedes af Københavns Kommune, men brugtes af Militæretaten, var det selvfølgelig nødvendigt at faa dette Forhold afviklet først. Det holdt haardt, men det lykkedes, og mig forekommer det, at der ikke er nogen Grund til at komme tilbage til de Overenskomster, som Folketinget tidligere har givet sin Tilslutning til. Om de have været særlig heldige for Militæretaten og for Københavns Kommune eller særlig heldige for Staten, er der ikke nogen Grund til nu at diskutere, da vi en Gang ere gaaet ind derpaa. For mig staar det saaledes, at alle Parter i Virkeligheden vandt ved de Overenskomster, der den Gang bleve sluttede, idet Arealer, som havde ligget ret uproduktivt hen, ved at man fik Forholdet løst mellem Militæretaten, Kommunen og Staten, fik en Værdi, som de ikke tidligere havde haft. Lidt efter lidt har man arbejdet sig frem ved at faa det ene efter det andet af de Spørgsmaal løste, som stod i Forbindelse med Spørgsmaalet om Frederiks Hospital, blandt andet er man ogsaa naaet til at